

VESTERLUND GAARD 1917

VESTERLUNDS

pris

Mel.: Herr Peder kasted runer.....

Hvor Thorsø spejler stolte bøgebanker,
og kilden risler under grønne ranker,
her fordum bonden pløjed'
og vendte striden sand,
men nu et hjem for lyngen,
der her fandt blomsterland.
Vesterlund, rig på saga-minder,
Vesterlund, mindets åre rinder,
Vesterlund !

Du gav ej sæd, du gav ej markens grøde.
Dog hvenen her som fattig fugl fandt føde.
Og gyvel hist på højen
i lyngens hjem slog rod.
Her bort fra byens støjen
nu sommergæst hendrog.
Bygged' sig her ved søen en rede.
Lykkens blomst, du var her til stede,
lykkens blomst.

Den røde al har brune lyng til isse,
på skrænten hist opblomstrer liden visse.
Og enebærren knejser
som stolte kongelys,
mens dueurter nejer
til hver, som kom fra by.
Kom til fred, kom til ro og svale,
mindets skjul i naturens tale,
mindets skjul!

Her flyver høg, her kvidrer sommersvale,
her blomstrer gøgeurt i dybe dale.
Og kaprifol sig slynger
og sødmer nattens duft,
når fugl ej mere synger,
kun kildens lyd i slugt.
Nøkkerosen sit hoved hviler
blødt på bølgen, som til den smiler,
sødt i blund!

Dit vide udsyn gav mig dine banker,
din løndoms skjul forkynder tætte ranker.
Din morgendug mig frisker
som dagens solglans prud,
og aftenstilhed hvisker
om nætters stjernes kud.
Kom i vår, kom i sommertide,
sommersent - under snelag hvide.
Vesterlund!

Karl Gunhøj.

